

ARCHEOLOGICKÝ ÚSTAV AKADEMIE VĚD ČESKÉ REPUBLIKY V BRNĚ

PŘEHLED VÝZKUMŮ

48

ISSN 1211-7250

ISBN 80-86023-83-4

BRNO 2007

PŘEHLED VÝZKUMŮ

Recenzovaný časopis, vydává Archeologický ústav Akademie věd České republiky Brno.
Peer-reviewed journal published by the Institute of Archaeology, Brno.

Předseda redakční rady
Head of editorial board

Pavel Kouřil

Redakční rada
Editorial board

Herwig Friesinger, Václav Furmánek, Janusz K. Kozłowski,
Alexander Rutt kay, Jiří A. Svoboda, Jaroslav Tejral, Ladislav Veliačik

Odpovědný redaktor
Editor in chief

Petr Škrdla

Výkonná redakce
Assistant Editors

Balázs Komoróczy, Marián Mazuch, Ladislav Nejman, Rudolf Procházka,
Stanislav Stuchlík, Lubomír Šebela, Blanka Veselá

Technická redakce
Technical Editors

Dana Gregorová

Adresa redakce
Address

Archeologický ústav AV ČR
Královopolská 147, 612 00 Brno
E-mail: pv@iabrno.cz
<http://www.iabrno.cz>

KNIHOVNA AV ČR

PD 1520

48, 2007

90270/09

Obrázek na obálce
Cover illustration

Jeskyně Býčí skála. Geometrický vzorec, datovaný do eneolitu.
Býčí skála Cave. A geometric pattern dated to the Aeneolithic.

Vychází jednou ročně/Published yearly

ISSN 1211-7250

ISBN 80-86023-83-4

Copyright © 2007 by the Archeologický ústav AV ČR Brno, and by the authors.

Kniha byla vydána s přispěním Akademie věd ČR

Tisk/Print Bekros

Pokyny pro autory na internetové stránce
Instructions to authors on internet pages

<http://www.iabrno.cz>

JIHLAVA (k. ú. Pístov u Jihlavy, okr. Jihlava)

Pístov – Koželužský potok. Vrcholný středověk. Hornický a hutnický areál. Záchranný výzkum, environmentální analýzy.

V dubnu 2006 až lednu 2007 proběhl záchranný archeologický výzkum na lokalitě Jihlava Pístov – Koželužský potok. Výzkum byl vyvolán stavbou obchvatu silnice I/38 Jihlava-JIH a prováděla ho Archaia Brno, o.p.s.

Lokalita se nachází v nivě Koželužského potoka na jeho horním toku a na jeho pravém břehu (obr. 83:2). Je situována cca 40 m jižně od stávající komunikace II/602 Jihlava – Pelhřimov a 2300 m Z/ZJZ od kostela sv. Jakuba Většího v Jihlavě. Jedná se o nejsevernější ohyb Koželužského potoka a soutok s bezejmennou vodotečí, přítékající zleva od severozápadu. Nadmořská výška lokality je 521–522 m. Jedná se o ploché a nehluboké nivní údolí směru zhruba Z-V, přičemž svahy na jižním břehu potoka jsou o něco příkřejší než na povlnném břehu severním. GPS souřadnice lokality jsou 49°23'37.19"N, 15°33'40.64"E. Byly dokumentovány dva sedimentární profily na Koželužském potoce s komponenty úpravy rud.

Sidelně historická topografie

Na délce Koželužského potoka a jeho bezejmenných přítoků západně a jihozápadně od Jihlavy se nacházejí celkem čtyři historicky známé areály zemědělských či předměstských sídlišť, které mohly mít zásadní vliv na archeobotanický a geochemický obraz, získaný rozborů v sedimentech profilů Koželužský potok I. a II. Jedná se o lokality Vysoká u Jihlavy (Hochdorf), Hosov (Hossau), Pístov (Pistau) a předměstí U koželužů (Cerdonium, Lederthal).

Metody odkryvu, exkavace práce se sedimentárními profily

Pro sondážní výzkumné práce byla zvolena obdélná základová jáma nejj jižnějšího z pilířů mostu, která se nacházela na samém jižním okraji potoční nivy a kterou bylo zasaženo původní pohřbené koryto Koželužského potoka, nacházející se na holocénní sedimentární bázi. Byly zaměřeny a začištěny profily Koželužský potok I a Koželužský potok II.

Botanické a chemické analýzy vzorků odebraných z profilu

Z profilů byly odebrány vzorky, které byly podrobeny palynologické, archeobotanické makrozbytkové, xylotomární a diatomární analýze (Kočár 2007).

Provedené environmentální analýzy zaznamenaly dynamické změny krajiny v okolí Jihlavy ve vrcholném středověku až novověku. Vysledované změny můžeme shrnout do několika etap.

V prvním období pozorujeme výrazné indikátory metalurgické a důlní činnosti (vysoké koncentrace těžkých kovů v sedimentu, vysoká koncentrace uhlíků a makrozbytků jedle, buku a smrku na bázi profilu). Studovaná situace má v tomto období charakter vodní nádrže přirozeného nebo umělého charakteru. Toto období končí na úrovni vrstvy 128 (pylový K1, makrozbytkový KPI, xylotomární horizont 1).

V následujícím období (K2, KP II a III) pozorujeme na diatomárním a makrozbytkovém a částečně i pylovém záznamu eutrofizaci studovaného sedimentu, prudký ústup primárních jedlobukových lesů ve prospěch indikátorů zemědělství

a sekundárních lesů – olšiny, porosty borovice, břízy a částečně smrku (začátek xylotomárního horizontu 2). Vlastní studovaná nádrž v tomto období intenzivně zarůstá vodní a mokřadní vegetací snad v důsledku eutrofizace. V tomto období pozorujeme také optimum indikátorů lidské činnosti na lokální úrovni (makrozbytky plevelů obilnin, rumištní vegetace), což snad souvisí s nárůstem intenzity osídlení v bezprostředním okolí studované situace, indikátory vlastní metalurgické činnosti však v takové intenzitě nepozorujeme.

Po tomto období můžeme pozorovat pravděpodobně určitý ústup zemědělské činnosti ve prospěch pěstování lučních porostů a pastvy dobytka v nivě potoka, dochází k opětovnému poklesu obsahu živin ve vodoteči (diatomární analýza). Na regionální úrovni (pylový záznam) k žádnému drastickému ústupu antropogenních indikátorů nedochází – pravděpodobně tedy jde o změny v blízkém okolí studovaného profilu a ve vlastní nivě potoka. Lesní společenstva zůstávají na podobné úrovni jako v předchozím období (xylotomární horizont 2).

Analýzy geochemické a mineralogické – vzorky odebrané z profilu

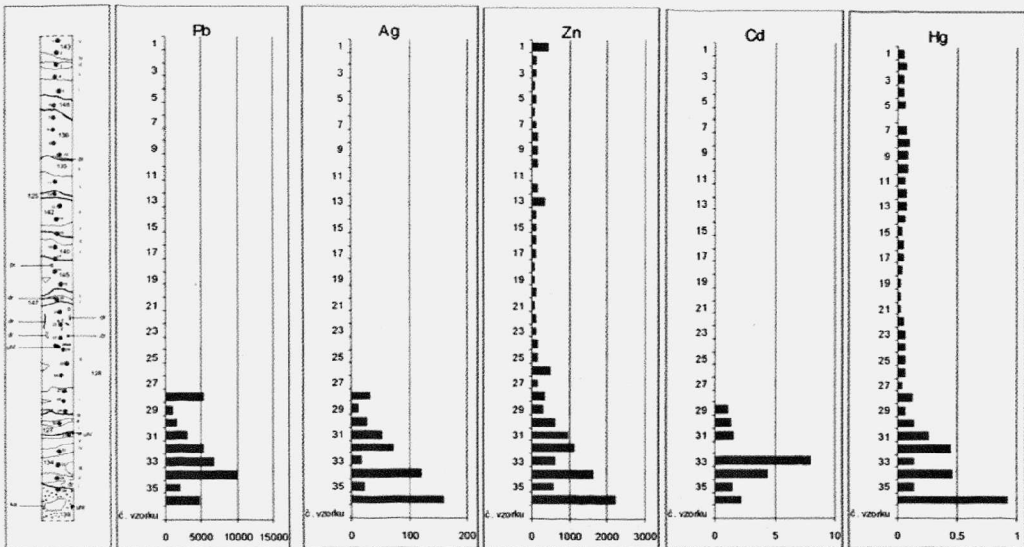
Odebrány byly čtyři vzorky sedimentů (cca 1 až 2 kg), u kterých bylo již v terénu pravděpodobně, že obsahují baryt. Číslo vzorků jsou shodná s označením vrstev, tak jak ho provedl objednatel. Vzorky sedimentů byly dlouhodobě sušeny při pokojové teplotě. Pak byly prohlédnuty pod binokulárním mikroskopem. U dvou vzorků, které měly již makroskopicky anomální obsahy barytu, byla část barytu ručně vyseparována a zvážena. Ze všech vzorků pak byla provedena chemická analýza metodou AAS. U vzorků, z kterých byl ručně separován baryt, byl obsah Ba dopočten.

Část vzorků (cca 0,5 kg) byla dále přeplavena na síť (0,2 mm), materiál zbylý po odkalení byl opět prohlédnut pod binokulárním mikroskopem. Přednostně byly vyhledávány rudní minerály, baryt, strusky a jiné technolity.

Analýzy geochemické a mineralogické – vzorky z profilové ho sloupce

Paralelně provedlo sérii komplexních geochemických analýz profilu II také specializované pracoviště České geologické služby. Tento postup byl zvolen kvůli vzájemné komparaci a verifikaci výsledků. Rozdíl mezi výše uvedenými analýzami a analýzami referovanými spočíval nejen v metodě zpracování vzorků, ale také v komplexnosti a v metodě odběru vzorků. V tomto případě byl odebrán vertikální sloupec celého profilu, a to za pomoci hliníkových pouzder, která se do profilu natloukla a kde vzniklá výplň byla z profilu odebrána „in situ“.

Teprve v laboratorních podmínkách byly z tohoto sloupce odebrány jednotlivé vzorky, přičemž druhotným efektem bylo navíc ještě preciznější rozlišení uloženin, pozorovaných přímo v terénu. Vzorky nebyly číslovány podle čísel uloženin, nýbrž pořadovým číslem 1–36 a k tomu přiřazenou hodnotou hloubky odběru v cm, a sice směrem shora dolů. Vzorky prošly následujícími úpravami a analýzami: Kvartace a pulverizace pod 63 μm (achátový box), stanovení vlhkosti, stanovení ztráty žháním, rozklad směsí kyselin s HF, stanovení Ag, Cd, Cu, Pb, Zn – plamenová atomová absorpční spektrometrie (FAAS), stanovení As, Bi – atomová absorpční spektrometrie s generací hydridů (HGAAS) a stanovení Hg.

Obr. 87. Jihlava. Histogram koncentrací barevných kovů v sedimentech profilu Koželužský potok II. Provedla Česká geologická služba.

Jihlava. Histogramm von Konzentrationen der Buntmetalle in Sedimenten des Profils Koželužský potok II. Durchgeführt von dem Tschechischen geologischen Forschungsamt.

Terénní archeologická situace

Geochemické a mineralogické analýzy byly provedeny ze vzorků, odebraných na východním řezu základového výkopu pro mostní pilíř, tj. na profilu Koželužský potok II, a to z následujících uloženin:

Vrstva 0131: Hnědý, nevytříděný sediment, převážně hrubě písčité. Obsahuje úlomky rozvětralých rul až do 5 cm velké. Již makroskopicky je zřejmé, že obsahuje značné množství barytu. Baryt je bílý nebo slabě žlutohnědě zbarvený limonitem, hrubě štěpný. Jeho ostrohranné úlomky mají proměnlivou velikost od zlomků 1 cm až po maximálně asi 5 cm. V písčité frakci jsou úlomky rul, běžné horninotvorné minerály (křemen, živce, biotit, muskovit), granát, baryt, grafit, amfibol (?), rutil (?).

Vzorek obsahuje relativně hojně ostrohranné úlomky neprůhledné, černé nebo hnědočerné (místy zeleně prosvítající), zelené nebo šedozelené sklovité strusky: ve vzorku o hmotnosti 0,268 kg bylo v písčité frakci pod binokulárním mikroskopem vyseparováno přes 30 úlomků strusky o hmot-

nosti 0,164 g. Velikost zlomků strusky je od 0,1 mm do cca 5 mm. Ve vzorku bylo dále zjištěno mnoho desítek zrn světle zelenými povlaky (povlaky malachitu a pravděpodobného pyromorfitu: některé povlaky, makroskopicky jinak nerozlišitelné, se rozkládají v HCl, jiné nikoli) a dále i přímo několik drobných světle zelených zrn (pravděpodobně opět malachit a pyromorfit).

Vrstva 0132: Hnědošedý, vytříděný, velmi jemně písčité sediment se značným obsahem prachovité až jílovité složky. Vzácně hrubší úlomky (ruly, křemen, křemen s grafitem) mají velikost do 3 cm. Makroskopicky je obsah barytu nepatrný. Vzácně obsahuje sediment uhlíky a kousky dřeva. V písčité frakci jsou úlomky výše uvedených hornin, běžné horninotvorné nerosty (křemen, živce, slidy), amfibol (příp. pyroxen), granát, grafit. Podobně jako ve vzorku 131 byla nalezena dvě zrna s trávově zelenými povlaky (malachit?).

Vrstva 0133: Hnědošedý, nevytříděný, převážně hlinitý sediment. Obsahuje běžně větší úlomky: zvětralé biotitické ruly, hydrotermálně alterované horniny s grafitem, pegmati-

Tab. 2. Přítomnost barevných kovů, charakteristických pro starohorské polymetalické zrudnění, v sedimentech 0131–0134 v profilu Koželužský potok II (obsahy v ppm).

Die Anwesenheit von Buntmetallen, charakteristisch für die polymetallische Vererzung von Staré Hory, in Sedimenten 0131-0134 im Profil Koželužský potok II.

prvek	vrstva 0131	vrstva 0132	vrstva 0133	vrstva 0134
Pb	14214	15941	11460	960
Ag	66	168	61	9
Cu	193	325	171	35
Zn	292	1628	764	211
Sb	0	0	0	0
As	238	209	203	127
Ba (hmot. %)	31,312	1,276	23,784	0,180

ty, rohovec a jemnozrný šedý křemen do 4 cm velké. Baryt je makroskopicky hojný, bílý, hrubě štěpný, v úlomcích do 4 cm. Sediment obsahuje vzácně i uhliky. V písčité frakci jsou úlomky výše zmíněných hornin, jejich běžné horninotvorné nerosty (křemen, živce, slídy), granát, baryt, grafit. Ve vzorku byly nalezeny zcela ojediněle ostrohranné úlomky sklovité, šedozeleň strusky o velikosti cca 0,5 mm.

Vrstva 134: Šedohnědý, hrubě písčitý sediment s mírně opracovanými úlomky až valounky do 3/4 cm velkými. Makroskopický obsah barytu je nízký. Relativně hojně obsahuje sediment kousky dřeva. V písčité frakci jsou úlomky rul, pegmatitů a jejich běžných horninotvorných nerostů (křemen, živce, slídy); dále pravděpodobně amfibol (více typů), granát, turmalín (?), kyanit (?). Pokud je v písčité frakci přítomen baryt, není rozlišitelný od živců. (tab. 2)

Analýzu uloženin, kterou provedla Česká geologická služba, lze charakterizovat následovně: Profil vykazuje silné nabožení ve spodní části, cca pod sedimentem v hloubce 109 cm (pod hloubkou 101 cm), u něž je rovněž zvýšená koncentrace na povrchu, což se dá spojit s acidifikací, usnadňující transport tohoto prvku. Nepatrné zvýšení u Pb ve dvou nejsvrchnějších vzorcích by případně mohlo souviset s používáním olovnatého benzínu (obr. 87).

Ze spodní části profilu se vymyká předposlední vzorek v hloubce 137 cm, kde je u všech stanovených složek výrazné minimum. Vzorek má sice relativně vysokou vlhkost, ale v jiných částech profilu souvislost mezi vlhkostí a poklesem koncentrací nebyla pozorována, takže příčina je v něčem jiném (proplavený písek z úpravy rud?).

Nelze však vyloučit, že tento pokles souvisí s charakterem vzorku (povodňová událost?). Podobná minima, ale už ne u všech vzorků jsou zjištěna v profilu i na hloubkách 113 a 129 cm, přičemž i zde lze jevy vysvětlit charakterem vzorku. U vzorku ve 105 cm je pokles u Zn (Hg a Cu), ale na druhé straně vyšší koncentrace Ag a Pb, takže zde souvislost s charakterem vzorku není pravděpodobná (obr. 87).

Základní charakteristiky geochemických analýz

Je zřejmé, že vzorkované sedimenty (0130-0134) v profilu Koželužský potok II jsou anomálně obohaceny o těžké kovy (Pb, Zn, Cu, Ag, As) a baryum, což jsou zároveň kovy charakteristické pro starohorské zrudnění. Relativně nejméně je kontaminován vzorek z vrstvy 0134, i v něm jsou však obsahy sledovaných prvků zvýšeny nejméně o řád ve srovnání s předpokládaným „přírodním pozadím“. U ostatních vzorků jsou ve srovnání s „přírodními“ obsahy relativně nejméně zvýšeny obsahy zinku, arzenu a mědi (přibližně o řád), více u barya a olova (o tři řády) a stříbra (až o čtyři řády). Baryum je ve vzorcích v převažujícím množství jednoznačně vázáno na baryt. Vazba ostatních sledovaných kovů již není jednoznačná. Teoreticky lze předpokládat tyto formy vystupování kovů:

1) v primárních sulfidech. Tato možnost není příliš pravděpodobná, resp. kvantitativně významná. Sulfidy totiž relativně rychle zvětrávají a v pravděpodobně dlouhodobě zamokřených sedimentech, v oxidických podmínkách a při malé velikosti agregátů budou rychle rozloženy. Tento předpoklad potvrzuje i makroskopická absence sulfidů v sedimentech.

- 2) s vazbou na jílové nerosty, hydroxidy Fe a a Mn, příp. organickou hmotu v sedimentu. Tento mechanismus lze považovat kvantitativně za důležitý u všech sledovaných kovů. vazba na sekundární nerosty (a to jak nově vzniklé v sedimentu, tak i alochtonní – do sedimentu vnesené). Tuto formu vystupování lze považovat za významnou zejména pro Pb, Cu a snad i Zn a As. Uvedený typ vazby kovů byl potvrzen povlaky a zrný nerostů Cu a Pb (pravděpodobný malachit, pyromorfit).
- 3) s vazbou na strusky. Vzhledem k relativně malému zastoupení strusek v sedimentech lze předpokládat, že tento typ vazby bude kvantitativně důležitý zejména pro Zn (tento kov bývá v obdobných struskách obsažen v největším množství), Pb a příp. i Ag.

Výskyt kovů v sedimentech jako obecný indikátor blízkosti těžby a úpravy rud, otázka existence tzv. Zechgrundu (Zech).

Zjištěné koncentrace kovů jsou doprovodným jevem blízkosti úpravnických provozů. Zjištěné obsahy barevných kovů, stříbra i barya jsou natolik vysoké, že lze jen těžko předpokládat jejich přírodní původ.

Všechny indicie i jasné doklady úpravy rud, zachycené v profilech Koželužský potok I a II, souvisejí s největší pravděpodobností s blízkostí těžby v jižní části starohorské dislokace. Žádná jiná polymetalická struktura jihlavského rudního revíru se nenachází v takové blízkosti, abychom mohli uvažovat o stálém a smysluplném využívání zdejšího úseku Koželužského potoka při úpravě rudy v nich natěžené, vyjma Starohorského couku.

Vzorkovaná lokalita se totiž nachází asi 500–850 m západně až jihozápadně od jižního pokračování tzv. Starohorského couku – největší zrudnělé a od středověku intenzivně a opakovaně těžené struktury v jihlavském rudním revíru.

V areálu nemocnice se pak podle písemných zpráv předpokládá druhá nejvýznamnější koncentrace důlních děl a úpraven, která se podle renesančních zpráv vedle Starých Hor (Altenberg) měla ve 13. století na užším Jihlavsku nacházet. Jde o tzv. Zechgrund (Zech), zmiňovaný v 16. století. Vzdálenost zkoumaného profilu a jižní části starohorské dislokace, která byla bohatá na polymetalické rudy a která mohla být v průběhu 13.–14. století smysluplně dobývána, je 850 m.

Shrnutí

Na koželužském potoce pracoval v době těžby v jižní části starohorské dislokace smíšený úpravnický provoz, který volně můžeme spojovat s existencí jednoho ze dvou nejstarších jihlavských důlních podniků, s tzv. Zechgrundem. Znamenalo by to, že někde v blízkosti místa odběru se nacházela drtírna rudy se stoupou, dále hypoteticky rudní mlýn, kde byla struska po předchozím vyhutnění rozemleta a použita jako přísada do rudního koncentrátu připraveného ke zhutnění. Vedle toho pak nutno vzhledem k vodnímu zdroji i silným kontaminacím kovovými prvky předpokládat rýžovníkový provoz. Přítomnost nadrcené strusky v sedimentech je pak indikátorem možné blízkosti již zmiňovaného hutnického provozu.

Celkově lze situaci interpretovat jako prostředí v blízkosti úpravy, kde byla ruda roztlučována nebo již jako roztlučená přivezena od nedalekých dolů a v úpravě roztlučena,

popřípadě prorýžována a tím nabohacena. Jako taková byla ve směsi s hutnickou namletou struskou transportována do hutě. Protože ve vzorkovaném profilu výrazně absentují jakékoliv artefakty nebo výraznější koncentrace strusek, je evidentní, že tyto provozy se nacházely ve vzdálenosti desítek či více metrů od zkoumaného místa. Protože západním směrem, tj. proti proudu potoka, se žádné významnější zrudnělé a ve středověku dobývané struktury nenacházejí, nutno předpokládat tyto provozy spíše blíž ke městu, tj. po proudu a východním směrem. To by odpovídalo i průběhu jižní části Starohorského couku a předpokládané poloze již zmiňovaného Zechgrundu.

Petr Hejhal, Petr Hrubý, Petr Kočár, Karel Malý

Literatura

- Hrubý, P. 2007: *I/38 Obchvat Jihlava – jth*. Nálezová zpráva č. j. 16/07, Archaia Brno.
- Kočár, P. 2007: *Jihlava obchvat – jth I/38*. Zpráva o paleoekologické části záchranného archeologického výzkumu. ZIP, o. p. s. Plzeň. Nепublikovaný rukopis, Archaia Brno.
- Malý, K. 2006: *Jihlava – silnice I/38 obchvat jih*. Mineralogický a chemický rozbor sedimentů. Závěrečná zpráva o výzkumu. Žďár nad Sázavou. Nепublikovaný rukopis, Archaia Brno.
- Polanski, A., Smulikowski, K. 1978: *Geochémia*. Bratislava

Resumé

Im Rahmen der archäologischen Grabung veranlasst durch den Bau einer Entlastungsstraße für die Stadt machte man environmentale Analysen der Proben entnommen aus dem Profil des Koželužský Bachs. Durch diese Analysen wurde die Anwesenheit einer Erzaufbereitungsanlage belegt. Die Situation hängt mit der Förderung von polymetallischen Erzen im 13. Jahrhundert zusammen.

JIŘÍKOVICE (okr. Brno-venkov)

Intravilán obce. Středověk-novověk. Sídliště. Záchranný výzkum.

V průběhu roku 2006 byly v liniových výkopech v rámci rekonstrukce kanalizace v obci zjištěny celkem 3 lokality (viz Doba bronzová, Doba železná). Zásobní jáma hruškovitého profilu, rámcově datovaná do intervalu středověk-novověk, byla dokumentována ve výkopu stoky spojující jižní vyústění ulice Ponětovické a sběrač souběžný s tokem Roketnice. Dále bylo v prostoru severního vyústění ulice Náves v blízkosti mostu přes potok Romza zachyceno přes 3 m mocné souvrství na bázi s keramikou vrcholně středověkou a řadou drobných organických zbytků; při ražení šachty v lednu a únoru bylo z tohoto souvrství dělníky vyzvednuto několik větších kusů dřeva, patrně součástí hatě či mostu. Dva vzorky z dubového trámu čtvercového průřezu s dochovanými podkorními letokruhy byly datovány v dendrochronologické laboratoři Mikulčice; získaná data 1452 a 1453 je možné považovat za datum pokácení stromů.

David Parma

Resumé

Jiříkovice (Bez. Brno-venkov). Strasse Ponětovická. Mittelalter-Neuzeit. Siedlung. Rettungsgrabung.

KLIMKOVICE (okr. Nový Jičín)

Lidická ulice, parc.č. 105. Zámek. Novověk. Záchranný výzkum

Při budování parkoviště před klimkovickým zámkem v souvislosti s celkovými stavebními úpravami centra města došlo v místě před vstupem do objektu k objevu klenuté podzemní prostory. Archeologickým výzkumem (č. akce NPÚ Ostrava 60/06) v říjnu 2006 bylo upřesněno, že se jedná o segment kamenného mostu dochované šířky cca 5,5 m, s šířkou klenutí asi 2,70 m, s výškou 1,30 (základová spára ještě o 0,60 cm níže). Vrchol klenby se nacházel 0,60 m pod dnešním terénem. Na tento segment navazoval těsně u zámku (směrem k východu) další, poněkud inženýrskými sítěmi narušenější. Pokračování mostu západním směrem v rámci přístupové cesty nebylo prokázáno. Objev mostu o dvou obloucích evokuje existenci příkopu okolo zámku, písemné i ikonografické prameny o něm však mlčí. Datování objektu je nejasné, při likvidaci příkopu (a mostu) někdy v novověku byl příkop zavážen zeminou s novověkým keramickým materiálem (18. až 19. stol.), ani sonda při základech neposkytla žádná vodítka.

Náměstí, Lidická ulice, č. p. 561. Novověk. Město. Záchranný výzkum.

V průběhu druhé poloviny roku 2006 probíhala ve městě akce „Stavební úpravy centrální části města Klimkovic“. Výkopové práce zasáhly zejména náměstí a Lidickou ulici, kde se také v červnu a červenci uskutečnil archeologický výzkum (č. akce NPÚ Ostrava 19/06). V jeho rámci došlo v Lidické ulici k objevu dřevěné konstrukce nehluboko pod dnešním terénem (v průměru 0,50 m), která mohla být kvalifikována jako torzo starší přístupové komunikace do centra Klimkovic. Byla orientována ve shodě s dnešním stavem ve směru Z-V a zachycena v délce 78 m, tj. cca ve 2/3 délky dnešní Lidické ulice. Komunikace haťového typu sestávala z horizontálně napříč ulice položených fošen o šířce v průměru 0,30 a průměrné síle 0,10 m, původní délku fošen a zároveň šířku cesty nebylo možno určit přesně, neboť ve 2. polovině 20. století došlo k narušení v důsledku kladení inženýrských sítí. Dochovaná délka dosahovala cca 3,5 m. Jak se v průběhu výzkumu ukázalo, zachovaly se fošny v některých místech i ve dvou vrstvách na sobě. Fošny ležely na podélně kladených kulatinách o průměru cca 0,10 m, které se však dochovaly pouze v jižní části cesty v délce cca 6 m. Celá konstrukce spočívala na starší úpravě cesty, zpevněné říčními valounky; a níže již byl intaktní terén. Nad dřevěnou konstrukcí se nacházely již jen vyrovnávky pod dvěma recentními kamennými dlažbami a asfaltovou pokrývkou. Z kontextu dřevěné konstrukce byl vyzdvížen novověký keramický materiál, větší množství koňských podkov, 6 ks mincí aj. Dvě z čitelných mincí jsou krejčary z r. 1762 a z r. 1812, což koresponduje i s keramickými nálezy.

Prostor náměstí byl zkoumán výběrově, a to zejména v centrální části, kde se již v roce 1564 nacházela budova pivovaru, později radnice, zbořená Němci v roce 1939.